ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο πενταμελές τμήμα)

της 23ης Φεβρουαρίου 2022*

«Εξωσυμβατική ευθύνη – Ανταγωνισμός – Αγορές διεθνών υπηρεσιών ταχείας διανομής μικρών δεμάτων εντός του ΕΟΧ – Συγκέντρωση – Απόφαση με την οποία η συγκέντρωση κρίνεται μη συμβατή με την εσωτερική αγορά – Ακύρωση της απόφασης με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου – Γενική παραπομπή σε άλλα έγγραφα – Ισχυρισμοί ή αιτιάσεις που προβλήθηκαν από τρίτον σε άλλη υπόθεση – Αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως – Μη δικαιολογημένη καθυστέρηση – Απαράδεκτο – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες»

Στην υπόθεση T-540/18,

ASL Aviation Holdings DAC, με έδρα το Swords (Ιρλανδία),

ASL Airlines (Ireland) Ltd, με έδρα το Swords,

εκπροσωπούμενες από τον N. Travers, SC, τις H. Kelly, K. McKenna και τον R. Scanlan, solicitors,

ενάγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους N. Khan, P. Berghe, M. Farley και R. Leupold Henning,

εναγόμενη,

με αντικείμενο αγωγή, δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρονται να υπέστησαν οι ενάγουσες λόγω της έλλειψης νομιμότητας της απόφασης C(2013) 431 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2013, με την οποία κηρύχθηκε συγκέντρωση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.6570 – UPS/TNT Express),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, R. da Silva Passos, I. Reine, L. Truchot και M. Sampol Pucurull (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: Ε. Αρτεμίου, διοικητική υπάλληλος

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Οκτωβρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Από τις 26 Απριλίου 2012, η TNT Express NV (στο εξής: TNT) άρχισε, ενόψει της συγχώνευσής της με τη United Parcel Service, Inc. (στο εξής: UPS), διαπραγματεύσεις με την ASL Aviation Holdings DAC, πρώην ASL Aviation Group Ltd, και την ASL Airlines (Ireland) Ltd, πρώην Air Contractors Ireland Ltd, με σκοπό τη μεταβίβαση προς αυτές (στο εξής, από κοινού: ASL ή ενάγουσες) των δραστηριοτήτων της στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών. Ο λόγος για τον οποίο έγιναν οι διαπραγματεύσεις αυτές ήταν επιβολή σε φορείς τρίτων χωρών, όπως η UPS, απαγόρευσης εκμετάλλευσης των υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με το άρθρο 4, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (ΕΕ 2008, L 293, σ. 3).

2 Στις 26 Ιουνίου 2012, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε προηγούμενη ανακοίνωση συγκέντρωσης (υπόθεση COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (ΕΕ 2012, C 186, σ. 9), σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1), όπως τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004 (ΕΕ 2004, L 133, σ. 1).

3 Στις 15 Νοεμβρίου 2012, οι ενάγουσες συνήψαν με την TNT δύο συμφωνίες (στο εξής, από κοινού: συμφωνίες του 2012):

– συμφωνία εξαγοράς με τίτλο «UPS-SPA» (στο εξής: συμφωνία UPS-SPA), κατά την οποία, μετά την ολοκλήρωση της πράξης μεταξύ της UPS και της TNT, η ASL επρόκειτο να αποκτήσει το 100 % της TNT Airways SA/NV και της Pan Air Lineas aereas SA·

– συμφωνία παροχής υπηρεσιών με τίτλο «UPS-ATSA», κατά την οποία, μετά την ολοκλήρωση τόσο της πράξης μεταξύ της UPS και της TNT όσο και της συμφωνίας UPS-SPA, η ASL θα παρείχε επί πέντε έτη υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών στην UPS και σε τρίτους διά των εναερίων πόρων της TNT Airways, τους οποίους απέκτησε η ASL κατ' εφαρμογήν της συμφωνίας UPS-SPA.

4 Ως ημερομηνία ενάρξεως ισχύος των συμφωνιών του 2012 ορίστηκε η 1η Φεβρουαρίου 2013, υπό την επιφύλαξη της κήρυξης από την Επιτροπή της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT ως συμβατής με την εσωτερική αγορά.

5 Στις 16 Νοεμβρίου 2012 η UPS ενημέρωσε την Επιτροπή για τη σύναψη των συμφωνιών του 2012.

6 Στις 11 Ιανουαρίου 2013 η Επιτροπή ενημέρωσε την UPS ότι σκόπευε να απαγορεύσει τη σχεδιαζόμενη πράξη συγκέντρωσης μεταξύ αυτής και της TNT.

7 Στις 14 Ιανουαρίου 2013 η UPS δημοσίευσε την πληροφορία αυτή με ανακοινωθέν τύπου.

8 Στις 30 Ιανουαρίου 2013 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2013) 431 με την οποία κηρύχθηκε συγκέντρωση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (στο εξής: επίδικη απόφαση). Η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT συνιστούσε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις αγορές των επίμαχων υπηρεσιών σε δεκαπέντε κράτη μέλη, ήτοι στη Βουλγαρία, στην Τσεχική Δημοκρατία, στη Δανία, στην Εσθονία, στη Λεττονία, στη Λιθουανία, στην Ουγγαρία, στη Μάλτα, στις Κάτω Χώρες, στην Πολωνία, στη Ρουμανία, στη Σλοβενία, στη Σλοβακία, στη Φινλανδία και στη Σουηδία.

9 Με ανακοινωθέν τύπου της ίδιας ημέρας, η UPS ανακοίνωσε ότι εγκαταλείπει τη σχεδιαζόμενη πράξη συγκέντρωσης.

10 Στις 5 Απριλίου 2013 η UPS άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακυρώσεως κατά της επίδικης απόφασης, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-194/13.

11 Στις 12 Μαΐου 2015 η Επιτροπή δημοσίευσε μη εμπιστευτικό κείμενο της επίδικης απόφασης.

12 Στις 4 Ιουλίου 2015 η Επιτροπή δημοσίευσε προηγούμενη ανακοίνωση πράξης συγκέντρωσης (υπόθεση M.7630 – FedEx/TNT Express) (ΕΕ 2015, C 220, σ. 15) σχετικά με την πράξη με την οποία η FedEx Corp. επρόκειτο να αποκτήσει την TNT.

13 Στις 8 Ιανουαρίου 2016, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση με την οποία η πράξη συγκέντρωσης κρίθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά και με τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση M.7630 – FedEx/TNT Express), περίληψη δε της απόφασης αυτής δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2016, C 450, σ. 12), σχετικά με την πράξη μεταξύ της FedEx και της TNT.

14 Στις 5 Φεβρουαρίου 2016 η FedEx και οι ενάγουσες συνήψαν συμφωνία για την εκ μέρους τους εξαγορά των στοιχείων του ενεργητικού της TNT στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών, καθώς και συμφωνία παροχής υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών για τη FedEx.

15 Με την απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής (T-194/13, EU:T:2017:144), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση.

16 Στις 16 Μαΐου 2017, η Επιτροπή άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής (T-194/13, EU:T:2017:144), την οποία το Δικαστήριο απέρριψε με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2019, Επιτροπή κατά United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

17 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Σεπτεμβρίου 2018, οι ενάγουσες άσκησαν την υπό κρίση αγωγή.

18 Κατόπιν μεταβολής της σύνθεσης του Γενικού Δικαστηρίου, με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2019, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ανέθεσε την υπόθεση σε νέο εισηγητή δικαστή, τοποθετημένο στο έβδομο τμήμα.

19 Κατόπιν προτάσεως του εβδόμου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.

20 Κατόπιν πρότασης του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, έθεσε στους διαδίκους γραπτές ερωτήσεις. Οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

21 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι ενάγουσες δήλωσαν ότι μειώνουν το ποσό της αποζημίωσης που ζητούν με την αγωγή τους λόγω στοιχείων που προέκυψαν μετά την άσκηση της αγωγής, η δήλωση δε αυτή σημειώθηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζήτησης.

22 Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να κρίνει ότι η Επιτροπή υπέχει ευθύνη, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 268 ΣΛΕΕ και του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, για τη ζημία που υπέστησαν, ύψους 93 881 731 ευρώ, ή οποιοδήποτε άλλο ποσό κρίνει εύλογο το Γενικό Δικαστήριο, λόγω του παράνομου χαρακτήρα της επίδικης απόφασης·

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους υπερημερίας, από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης επί της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις της αναχρηματοδότησης, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες, επί του ποσού των 93 881 731 ευρώ ή επί όποιου ποσού τυχόν κρίνει εύλογο το Γενικό Δικαστήριο· και

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αγωγή·

– να καταδικάσει τις ενάγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

24 Οι ενάγουσες ζητούν αποζημίωση για το διαφυγόν κέρδος που προέκυψε από την αδυναμία εκτέλεσης των συμφωνιών του 2012 που συνήφθησαν με την TNT, λόγω της εκδόσεως της επίδικης απόφασης, με την οποία η πράξη μεταξύ της UPS και της TNT κρίθηκε ασύμβατη με την εσωτερική αγορά.

25 Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγουσες προβάλλουν κατ' αρχάς την κατάφωρη προσβολή εκ μέρους της Επιτροπής των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους και των δικαιωμάτων της UPS (πρώτος και δεύτερος ισχυρισμός), καθώς και την ύπαρξη σοβαρών και πρόδηλων σφαλμάτων κατά την

εκτίμηση εκ μέρους της Επιτροπής της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT (τρίτος ισχυρισμός), και στη συνέχεια προβάλλουν ότι οι παρανομίες αυτές τους προξένησαν άμεσα ζημία (τέταρτος ισχυρισμός) και προβαίνουν στην εκτίμηση της ζημίας αυτής (πέμπτος ισχυρισμός).

26 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η αγωγή έχει εν μέρει παραγραφεί και ότι είναι εν μέρει απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμη.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

27 Κατά το άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης, η Ένωση υποχρεούται, σύμφωνα με τις γενικές αρχές που είναι κοινές στο δίκαιο των κρατών μελών, να αποκαθιστά τη ζημία που προξενούν τα όργανα ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

28 Κατά πάγια νομολογία, η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης θεμελιώνεται εφόσον συντρέχουν σωρευτικώς τρεις προϋποθέσεις, ήτοι ότι ο παραβιασθείς κανόνας δικαίου αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες και ότι η παράβαση είναι κατάφωρη, ότι το υποστατό της ζημίας αποδεικνύεται και, τέλος, ότι υφίσταται άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβάσεως της υποχρεώσεως εκείνου ο οποίος εξέδωσε την πράξη και της ζημίας που υπέστησαν οι θιγέντες (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση κατά Kendrion, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, σκέψη 117· πρβλ. επίσης, απόφαση της 4ης Ιουλίου 2000, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, C-352/98 P, EU:C:2000:361, σκέψεις 39 έως 42). Ο σωρευτικός χαρακτήρας των προϋποθέσεων αυτών συνεπάγεται ότι εάν δεν πληρούται οποιαδήποτε εξ αυτών, δεν στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 1999, Lucaccioni κατά Επιτροπής, C-257/98 P, EU:C:1999:402, σκέψεις 63 και 64, και της 15ης Ιουνίου 2000, Dorsch Consult κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-237/98 P, EU:C:2000:321, σκέψη 54).

29 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι η επιχειρηματολογία των εναγουσών που αντλείται από κατάφωρη προσβολή εκ μέρους της Επιτροπής των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους και των δικαιωμάτων της UPS, καθώς και από την ύπαρξη σοβαρών και πρόδηλων σφαλμάτων κατά την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT αφορά την πρώτη προϋπόθεση για τη θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης, ενώ η επιχειρηματολογία με την οποία υποστηρίζουν ότι οι παρανομίες αυτές τις ζημίωσαν άμεσα και εκείνη που αφορά την εκτίμηση της ζημίας αφορούν την τρίτη και τη δεύτερη προϋπόθεση, αντιστοίχως.

30 Πριν εξεταστεί η πρώτη προϋπόθεση, πρέπει να προσδιοριστεί η σχέση μεταξύ της υπό κρίση αγωγής αποζημιώσεως και της αγωγής στην υπόθεση T-834/17.

31 Οι ενάγουσες υποστηρίζουν ότι οι συμφωνίες του 2012 καταγγέλθηκαν λόγω της εκδόσεως της επίδικης απόφασης, με την οποία η Επιτροπή αντιτάχθηκε στην πράξη συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT. Δεδομένου ότι η απόφαση αυτή ακυρώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο λόγω προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της UPS, οι ενάγουσες εκτιμούν ότι η μη σύννομη έκδοση της επίδικης απόφασης αποτελεί την άμεση αιτία της αδυναμίας εκτέλεσης των συμφωνιών του 2012, οι οποίες είναι ουσιώδεις για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT. Λόγω της μη σύννομης αυτής απόφασης, οι ενάγουσες υποστηρίζουν ότι στερήθηκαν το όφελος που ανέμεναν να αποκομίσουν από τις συμφωνίες αυτές ή, τουλάχιστον, την πιθανότητα να αποκομίσουν ένα τέτοιο όφελος. Οι ενάγουσες ζητούν, επομένως, αποκατάσταση της συνιστάμενης σε διαφυγόν κέρδος ζημίας την οποία θεωρούν ότι υπέστησαν.

32 Οι ενάγουσες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, δύο παρανομίες ως γενεσιουργά αίτια της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης. Η πρώτη αφορά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ειδικότερα των δικαιωμάτων άμυνας της UPS, η οποία απορρέει από τη μη κοινοποίηση εκ μέρους της Επιτροπής του οικονομετρικού προτύπου που χρησιμοποιήθηκε στην επίδικη απόφαση για την ανάλυση των αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης επί των τιμών. Η παρανομία αυτή διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής (T-194/13, EU:T:2017:144). Η δεύτερη φερόμενη παρανομία έγκειται στα σφάλματα εκτίμησης της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT τα οποία προβάλλει η UPS με την αγωγή αποζημιώσεως στην υπόθεση T-834/17. Τα σφάλματα αυτά αφορούν την ανάλυση των επιπτώσεων της συγκέντρωσης επί των τιμών, καθώς και την ανάλυση της αποδοτικότητας και της κατάστασης της FedEx.

33 Οι ενάγουσες υποστηρίζουν, συγκεκριμένα, ότι η προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS, η οποία διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής (T-194/13, EU:T:2017:144), καθώς και τα σφάλματα εκτιμήσεως που προέβαλε η UPS προς στήριξη της αγωγής αποζημιώσεως στην υπόθεση T-834/17 αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάφωρες παραβάσεις. Οι ενάγουσες επικαλούνται συναφώς τη στενή σχέση μεταξύ της υπό κρίση αγωγής αποζημιώσεως και εκείνης της UPS στην υπόθεση T-834/17 και εξηγούν ότι είχαν πολύ περιορισμένη πρόσβαση στις εκτιμήσεις της Επιτροπής, καθόσον δεν παρενέβησαν προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως της UPS στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής (T-194/13, EU:T:2017:144). Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι ενάγουσες δήλωσαν ότι δέχονται το γεγονός ότι η αγωγή τους συνδεόταν στενά με την αγωγή που ασκήθηκε στην υπόθεση T-834/17.

34 Υπό το πρίσμα αυτών των προκαταρκτικών παρατηρήσεων πρέπει να εξετασθούν οι φερόμενες κατάφωρες παραβάσεις που σημειώθηκαν με την επίδικη απόφαση, όπως αυτές εκτέθηκαν με τους τρεις πρώτους ισχυρισμούς της αγωγής.

Επί της πρώτης προϋπόθεσης θεμελίωσης της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης

35 Η κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες υφίσταται όταν η παράβαση αυτή συνεπάγεται πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση, εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου, των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική του ευχέρεια, τα δε στοιχεία τα οποία πρέπει να λαμβάνονται συναφώς υπόψη είναι, μεταξύ άλλων, η πολυπλοκότητα των προς ρύθμιση καταστάσεων, ο βαθμός σαφήνειας και ακρίβειας του παραβιασθέντος κανόνα, καθώς και το εύρος των περιθωρίων εκτίμησης που αφήνει ο παραβιασθείς κανόνας στο θεσμικό όργανο της Ένωσης [αποφάσεις της 19ης Απριλίου 2007, Holcim (Deutschland) κατά Επιτροπής, C-282/05 P, EU:C:2007:226, σκέψη 50, και της 30ής Μαΐου 2017, Safa Nicu Sepahan κατά Συμβουλίου, C-45/15 P, EU:C:2017:402, σκέψη 30].

36 Η απαίτηση περί κατάφωρης παράβασης κανόνα δικαίου της Ένωσης απορρέει από την ανάγκη στάθμισης μεταξύ, αφενός, της προστασίας των ιδιωτών έναντι των παράνομων ενεργειών των θεσμικών οργάνων και, αφετέρου, της διακριτικής ευχέρειας που πρέπει να καταλείπεται στα εν λόγω θεσμικά όργανα προκειμένου να μην παραλύει η δράση τους (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, HTTS κατά Συμβουλίου, C-123/18 P, EU:C:2019:694, σκέψη 34).

37 Η στάθμιση αυτή είναι ακόμη σημαντικότερη όταν η Επιτροπή καλείται να καθορίζει και να θέτει σε εφαρμογή την πολιτική ανταγωνισμού της Ένωσης, διαθέτει δε προς τούτο διακριτική εξουσία (απόφαση της 23ης Απριλίου 2009, ΑΕΠΙ κατά Επιτροπής, C-425/07 P, EU:C:2009:253, σκέψη 31).

38 Είναι αληθές ότι η διευκόλυνση της θεμελίωσης της ευθύνης της Ένωσης, με την επέκταση της έννοιας της κατάφωρης παράβασης του δικαίου της Ένωσης σε κάθε αθέτηση εκ του νόμου υποχρέωσης, η οποία, όσο λυπηρή και αν είναι, μπορεί να εξηγηθεί από τις αντικειμενικές δεσμεύσεις που βαρύνουν την Επιτροπή, θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο ή ακόμη και να παρεμποδίσει τη δράση του θεσμικού αυτού οργάνου στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων. Ωστόσο, δικαίωμα αποζημίωσης πρέπει να έχουν τα πρόσωπα που υπέστησαν ζημία από τη συμπεριφορά της Επιτροπής, όταν η συμπεριφορά αυτή συνίσταται στην έκδοση πράξης η οποία, χωρίς να μπορεί να δικαιολογηθεί ή να εξηγηθεί αντικειμενικά, είναι προδήλως αντίθετη προς τον κανόνα δικαίου και θίγει σοβαρά τα συμφέροντα των προσώπων αυτών (πρβλ. αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 2007, Schneider Electric κατά Επιτροπής, T-351/03, EU:T:2007:212, σκέψεις 123 και 124, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, MyTravel κατά Επιτροπής, T-212/03, EU:T:2008:315, σκέψεις 42 και 43).

39 Ένας τέτοιος ορισμός του ορίου στοιχειοθέτησης της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης είναι ικανός να προστατεύσει το περιθώριο ελιγμών και την ελευθερία εκτιμήσεως που πρέπει να διαθέτει η Επιτροπή, τόσο ως προς τις αποφάσεις της σχετικά με τη σκοπιμότητα όσο και κατά την εκ μέρους της ερμηνεία και εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης στον τομέα του ανταγωνισμού, χωρίς, ωστόσο, να επιρρίπτει σε τρίτους το βάρος των συνεπειών καταφανών και ασύγγνωστων παραλείψεων (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, Schneider Electric κατά Επιτροπής, T-351/03, EU:T:2007:212, σκέψη 125).

40 Επομένως, μόνον η διαπίστωση πλημμέλειας στην οποία δεν θα υπέπιπτε, υπό παρόμοιες συνθήκες, μια διοικητική αρχή επιδεικνύουσα τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια μπορεί να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, HTTS κατά Συμβουλίου, C-123/18 P, EU:C:2019:694, σκέψη 43).

Επί της φερόμενης κατάφωρης προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων της UPS και των εναγουσών

41 Οι ενάγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS, η οποία διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής (T-194/13, EU:T:2017:144), συνιστά κατάφωρη παράβαση ικανή να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης, πράγμα που η Επιτροπή αμφισβητεί.

42 Είναι αληθές ότι κρίθηκε ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της UPS μη γνωστοποιώντας της την τελική μορφή του οικονομετρικού προτύπου που χρησιμοποίησε, με αποτέλεσμα να ακυρωθεί η επίδικη απόφαση στο σύνολό της (απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής, T-194/13, EU:T:2017:144, σκέψεις 221 και 222).

43 Υπενθυμίζεται, ωστόσο, ότι, κατά πάγια νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, επιβάλλεται η προστασία την οποία παρέχει ο κανόνας του οποίου γίνεται επίκληση προς στήριξη αγωγής αποζημιώσεως να ενεργεί υπέρ του προσώπου που τον επικαλείται και πρέπει, επομένως, το πρόσωπο αυτό να συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων στα οποία ο εν λόγω κανόνας απονέμει δικαιώματα. Δεν γεννά αξίωση προς αποζημίωση κανόνας ο οποίος δεν προστατεύει τον ιδιώτη από την παρανομία την οποία επικαλείται, αλλά άλλον ιδιώτη (αποφάσεις της

12ης Σεπτεμβρίου 2007, Νικολάου κατά Επιτροπής, T-259/03, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2007:254, σκέψη 44, της 14ης Δεκεμβρίου 2018, East West Consulting κατά Επιτροπής, T-298/16, EU:T:2018:967, σκέψη 142, και της 23ης Μαΐου 2019, Steinhoff κ.λπ. κατά ΕΚΤ, T-107/17, EU:T:2019:353, σκέψη 77).

44 Εν προκειμένω, οι ενάγουσες επικαλούνται ως βάση του αιτήματός τους αποζημιώσεως την προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της UPS, πράγμα το οποίο, βάσει των στοιχείων που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 43 ανωτέρω, δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

45 Οι ενάγουσες υποστηρίζουν, εντούτοις, ότι η Επιτροπή, ενεργώντας παράνομα έναντι της UPS, προσέβαλε επίσης ευθέως τα θεμελιώδη δικαιώματά τους, ιδίως εκείνα που απορρέουν από τα άρθρα 16, 17 και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

46 Εντούτοις, δεν αμφισβητείται ότι οι ενάγουσες δεν μετείχαν στη διαδικασία ελέγχου της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT, τούτο δε παρά το γεγονός ότι το άρθρο 18, παράγραφος 4, του κανονισμού 139/2004, καθώς και το άρθρο 11, στοιχεία β′ και γ′, του κανονισμού 802/2004 παρείχαν σε αυτές τη δυνατότητα ακροάσεως κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας. Απαντώντας στις σχετικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ᾽ ακροατηρίου συζήτηση, οι ενάγουσες επιβεβαίωσαν ότι δεν είχαν συμμετάσχει στη διαδικασία μολονότι είχαν τη δυνατότητα να το πράξουν μέσω της οδού αυτής. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι ενάγουσες δεν μπορούν βασίμως να προβάλουν προσβολή εκ μέρους της Επιτροπής των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 41 του Χάρτη, σε διαδικασία στην οποία επέλεξαν να μη συμμετάσχουν.

47 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται επίσης ότι η υποχρέωση επιμέλειας που υπέχει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 41 του Χάρτη συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει να ενεργεί με φροντίδα και φρόνηση, χωρίς ωστόσο να υποχρεούται να αποκλείει κάθε ζημία που συνεπάγεται για τους επιχειρηματίες η επέλευση συνήθων εμπορικών κινδύνων [απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Masdar (UK) κατά Επιτροπής, C-47/07 P, EU:C:2008:726, σκέψη 93]. Ο κίνδυνος να μη λάβει μια συγκέντρωση προηγούμενη έγκριση από την Επιτροπή είναι συμφυής με κάθε διαδικασία ελέγχου των συγκεντρώσεων (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2009, Επιτροπή κατά Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, σκέψη 203). Συνεπώς, υπό τις συνθήκες αυτές, οι ενάγουσες δεν μπορούν να προβάλουν έλλειψη επιμέλειας της Επιτροπής έναντι αυτών.

48 Όσον αφορά την προβαλλόμενη προσβολή της επιχειρηματικής ελευθερίας και του δικαιώματος ιδιοκτησίας, τα οποία κατοχυρώνονται στα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη, αρκεί η διαπίστωση ότι οι ενάγουσες περιορίστηκαν στην απλή παράθεση αυτού του λόγου ελλείψεως νομιμότητας, χωρίς να τον τεκμηριώσουν με κανένα νομικό επιχείρημα. Ελλείψει οποιασδήποτε επιχειρηματολογίας προς αμφισβήτηση του κύρους του καθεστώτος ελέγχου των συγκεντρώσεων που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 139/2004, υπενθυμίζεται ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 47 ανωτέρω, ο κίνδυνος εκδόσεως αποφάσεως περί μη συμβατού με την εσωτερική αγορά είναι εγγενής σε κάθε διαδικασία ελέγχου.

49 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, η επιχειρηματολογία που αντλείται από κατάφωρη προσβολή εκ μέρους της Επιτροπής των θεμελιωδών δικαιωμάτων των εναγουσών και της UPS είναι αβάσιμη και πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.

Επί της προβαλλόμενης υπάρξεως σοβαρών και πρόδηλων σφαλμάτων κατά την εκτίμηση της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT

50 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας αυτής, οι ενάγουσες υποστηρίζουν, παραπέμποντας στα επιχειρήματα και στις προτάσεις της UPS στην υπόθεση T-834/17, ότι η επίδικη απόφαση έπασχε από σοβαρά και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, ελλείψει των οποίων οι συμφωνίες του 2012 θα μπορούσαν να έχουν εφαρμοστεί. Υποστηρίζουν, επικουρικώς, ότι η Επιτροπή, απαγορεύοντας την κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και εμποδίζοντάς με τον τρόπο αυτό τις ενάγουσες να θέσουν σε εφαρμογή τις εν λόγω συμφωνίες, παρέβη τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη.

51 Κατ' αρχάς, πρέπει να εξακριβωθεί αν η υπό κρίση επιχειρηματολογία είναι παραδεκτή, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της παραπομπής των εναγουσών στα δικόγραφα της UPS και, αφετέρου, του γεγονότος ότι η επιχειρηματολογία αυτή φαίνεται να στηρίζεται μόνο σε έκθεση πραγματογνωμοσύνης, η οποία προσκομίστηκε ως παράρτημα στο υπόμνημα απαντήσεως.

– Όσον αφορά την παραπομπή στους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-834/17

52 Λόγω της στενής σχέσης μεταξύ της υπό κρίση αγωγής αποζημιώσεως και της αγωγής της UPS στην υπόθεση T-834/17, οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να λάβει υπόψη του τους νομικούς ισχυρισμούς και τα πραγματικά περιστατικά που προέβαλε η UPS στην υπόθεση εκείνη. Υποστηρίζουν συναφώς ότι είχαν πολύ περιορισμένη πρόσβαση στις εκτιμήσεις της Επιτροπής, καθόσον δεν παρενέβησαν προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως της UPS.

53 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι οι ενάγουσες δεν ανέπτυξαν συναφώς την επιχειρηματολογία τους με όλη την απαιτούμενη σαφήνεια. Οι ενάγουσες υποστήριξαν απλώς ότι, ελλείψει των παρανομιών που προέβαλαν συνοπτικά, η πράξη μεταξύ της UPS και της TNT θα είχε εγκριθεί, παρέχοντάς έτσι σε αυτές τη δυνατότητα να αποκομίσουν όφελος από τις συμφωνίες του 2012. Κατά την Επιτροπή, δεδομένου ότι οι ενάγουσες δεν ανέπτυξαν τη δική τους νομική ανάλυση και δεν προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους, δεν μπορούν να ζητήσουν από το Γενικό Δικαστήριο να λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις της ενάγουσας στην υπόθεση T-834/17.

54 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση.

55 Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, η συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων από τον ενάγοντα ισχυρισμών πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο μεν εναγόμενος να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της αγωγής (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, σκέψη 41).

56 Ως εκ τούτου, το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο ισχυρισμός στον οποίο στηρίζεται η αγωγή, ενώ η αφηρημένη επίκλησή του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Κανονισμού Διαδικασίας (βλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-444/11, EU:T:2014:773, σκέψη 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

57 Εν προκειμένω, η επίμαχη επιχειρηματολογία συνίσταται κατ' ουσίαν σε παραπομπή στο περιεχόμενο του δικογράφου της αγωγής που άσκησε η UPS στην υπόθεση T-834/17.

58 Πάντως, η αναγνώριση του παραδεκτού των ισχυρισμών που δεν εκτίθενται ρητώς με το δικόγραφο της αγωγής για τον λόγο ότι προβλήθηκαν από τρίτον σε άλλη υπόθεση, στην οποία παραπέμπει το δικόγραφο της αγωγής, θα είχε ως συνέπεια την καταστρατήγηση των επιτακτικών προϋποθέσεων του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, οι οποίες υπενθυμίζονται ανωτέρω (απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Honeywell κατά Επιτροπής, T-209/01, EU:T:2005:455, σκέψη 64).

59 Υπογραμμίζεται ότι η ταυτότητα των διαδίκων, και ιδίως του ενάγοντος, στις δύο υποθέσεις αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για το παραδεκτό των ισχυρισμών που προβλήθηκαν διά παραπομπής στα δικόγραφα άλλης υποθέσεως (απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Honeywell κατά Επιτροπής, T-209/01, EU:T:2005:455, σκέψη 67).

60 Οι ενάγουσες υποστηρίζουν, ωστόσο, ότι οι περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως διαφέρουν από εκείνες επί των οποίων εκδόθηκε η απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Honeywell κατά Επιτροπής (T-209/01, EU:T:2005:455), καθόσον η παραπομπή της Honeywell αφορούσε σαφώς νομικούς λόγους, ενώ, στην υπό κρίση προσφυγή, οι ενάγουσες δεν στηρίζονται στους νομικούς λόγους που προέβαλε η UPS, αλλά στα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως.

61 Διαπιστώνεται ωστόσο ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι ενάγουσες, με το δικόγραφο της αγωγής τους παραπέμπουν γενικώς στην αγωγή της UPS στην υπόθεση T-834/17 προκειμένου να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλείονες περιπτώσεις σε σοβαρά και πρόδηλα σφάλματα κατά την επί της ουσίας εκτίμηση της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT, τα οποία θίγουν το κύρος της επίδικης απόφασης, όσον αφορά την ανάλυση της συγκέντρωσης ως προς τις τιμές, την εκτίμηση της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, την εκτίμηση της ανταγωνιστικότητας της FedEx, καθώς και την ανάλυση της αμεσότητας του ανταγωνισμού. Η παραπομπή αυτή συμπίπτει με τη έκθεση των ισχυρισμών και των κύριων επιχειρημάτων που περιλαμβάνεται στην ανακοίνωση της αγωγής που ασκήθηκε στις 29 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-834/17, όπως δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα (ΕΕ 2018, C 72, σ. 41).

62 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η γενική παραπομπή των εναγουσών στο δικόγραφο της αγωγής που κατέθεσε η UPS στην υπόθεση T-834/17 είναι απαράδεκτη.

63 Εξάλλου, στο μέτρο που οι ενάγουσες υποστηρίζουν ότι είχαν πολύ περιορισμένη πρόσβαση στις εκτιμήσεις της Επιτροπής προκειμένου να συντάξουν το δικόγραφο της αγωγής, αρκεί η υπόμνηση ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 46 ανωτέρω, οι ενάγουσες δεν μετείχαν στη διαδικασία ελέγχου της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT, μολονότι είχαν τη δυνατότητα να το πράξουν. Επιπλέον, αναγνωρίζουν ότι ουδέποτε ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της UPS στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής (T-194/13, EU:T:2017:144).

– *Επί του παραδεκτού της έκθεσης Copenhagen Economics*

64 Σε παράρτημα του υπομνήματος απαντήσεως, οι ενάγουσες προσκομίζουν την από 8 Ιουλίου 2019 έκθεση πραγματογνωμοσύνης της Copenhagen Economics, με τίτλο «Assessment of economic analysis of the European Commission in the UPS-TNT case» (Εκτίμηση της

οικονομικής ανάλυσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση UPS-TNT). Η Επιτροπή αντιτίθεται στην καθυστερημένη προσκόμιση της έκθεσης αυτής, την οποία θεωρεί αδικαιολόγητη. Ζητεί να απορριφθεί το έγγραφο αυτό ως απαράδεκτο.

65 Οι ενάγουσες υποστηρίζουν ότι η έκθεση αυτή είναι παραδεκτή. Η έκθεση δεν αποτελεί νέα απόδειξη, αλλά συγκεντρώνει αποδεικτικά στοιχεία που έχουν ήδη προσκομιστεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Η προσκόμισή της δικαιολογείται από την ανάγκη απάντησης στο υπόμνημα αντικρούσεως και από την ανάγκη να διασφαλιστεί το δικαίωμά τους ακροάσεως.

66 Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 76, στοιχείο στ′, του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει, ενδεχομένως, τα αποδεικτικά στοιχεία και τα προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα. Το άρθρο 85, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίζονται και τα αποδεικτικά μέσα προτείνονται στο πλαίσιο της πρώτης ανταλλαγής υπομνημάτων. Το άρθρο 85, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προσθέτει ότι οι κύριοι διάδικοι μπορούν να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή να προτείνουν αποδεικτικά μέσα και με τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως, εφόσον δικαιολογήσουν την καθυστέρηση αυτή.

67 Μολονότι, βάσει του κανόνα περί προθεσμιών που προβλέπεται στο άρθρο 85, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, οι διάδικοι πρέπει να αιτιολογούν την καθυστέρηση στην προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων ή στην πρόταση νέων αποδεικτικών μέσων, ο δικαστής της Ένωσης διαθέτει την εξουσία να ελέγχει τη βασιμότητα του λόγου καθυστέρησης της προσκόμισης των αποδεικτικών στοιχείων ή της πρότασης νέων αποδεικτικών μέσων και, ανάλογα με την περίπτωση, το περιεχόμενό τους, καθώς και την εξουσία να απορρίπτει ως απαράδεκτα τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία και μέσα, εάν η εκπρόθεσμη προσκόμιση δεν δικαιολογείται επαρκώς κατά νόμον ή δεν αιτιολογείται βασίμως. Η καθυστερημένη προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων και η καθυστερημένη πρόταση των αποδεικτικών μέσων εκ μέρους διαδίκου μπορεί να δικαιολογηθεί, μεταξύ άλλων, αν ο εν λόγω διάδικος δεν ήταν δυνατόν να έχει νωρίτερα στη διάθεσή του τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία ή αν η καθυστερημένη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τον αντίδικό του δικαιολογεί τη συμπλήρωση της δικογραφίας, προκειμένου να γίνει σεβαστή η αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης (απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2020, BP/FRA, C-669/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:713, σκέψη 41).

68 Εν προκειμένω, οι ενάγουσες ισχυρίζονται, με το υπόμνημα απαντήσεως, ότι προσκόμισαν την έκθεση της Copenhagen Economics για να αποδείξουν, μεταξύ άλλων, ότι η προσέγγιση της Επιτροπής, όσον αφορά τη μη κοινοποίηση του τελικού οικονομετρικού προτύπου στην UPS, αλλά και όσον αφορά τη μη προσήκουσα χρήση του προτύπου αυτού για να διαπιστωθεί, επί της ουσίας, ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση έπρεπε να απαγορευθεί, αποκλίνει τόσο θεμελιωδώς από τις βέλτιστες πρακτικές και από τη δική της πρακτική στις προγενέστερες και μεταγενέστερες υποθέσεις, ώστε να καθιστά την προσέγγιση της Επιτροπής στην επίδικη απόφαση προδήλως παράλογη.

69 Επομένως, από το υπόμνημα απαντήσεως προκύπτει ότι η έκθεση αυτή αποσκοπεί στην τεκμηρίωση της επιχειρηματολογίας που αντλείται από την ύπαρξη σοβαρών και πρόδηλων σφαλμάτων κατά την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT, προς στήριξη της οποίας οι ενάγουσες δεν προέβαλαν, με το δικόγραφο της αγωγής, καμία άλλη επιχειρηματολογία, πέραν της γενικής παραπομπής στους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα της UPS στην υπόθεση T-834/17, και δεν προσκόμισαν κανένα άλλο αποδεικτικό

στοιχείο. Επομένως, οι ενάγουσες προσκόμισαν την έκθεση της Copenhagen Economics με αναιτιολόγητη καθυστέρηση, η δε έκθεση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανταπόδειξη ή συμπλήρωση των αποδείξεων κατόπιν της ανταποδείξεως εκ μέρους του αντιδίκου.

70 Υπό τις συνθήκες αυτές, η έκθεση Copenhagen Economics πρέπει να κριθεί απαράδεκτη, λόγω της αδικαιολόγητης και καθυστερημένης προσκόμισής της.

71 Δεδομένου ότι οι ενάγουσες δεν επικαλέστηκαν κανένα στοιχείο προς στήριξη των προβαλλόμενων σφαλμάτων εκτίμησης στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή, πέραν της παραπομπής στους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα της UPS στην υπόθεση T-834/17 και της έκθεσης της Copenhagen Economics, διαπιστώνεται ότι η επιχειρηματολογία που αντλείται από την ύπαρξη σοβαρών και πρόδηλων σφαλμάτων κατά την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT δεν είναι βάσιμη.

72 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

73 Δεδομένου ότι οι ενάγουσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη κατάφωρων παραβάσεων που να καθιστούν πλημμελή την επίδικη απόφαση, δεν πληρούται η μία από τις τρεις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς για τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης, οπότε η αγωγή είναι αβάσιμη.

74 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω στοιχείων, η αγωγή απορρίπτεται χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί η επιχειρηματολογία των εναγουσών η οποία εκτέθηκε στο πλαίσιο του τέταρτου και του πέμπτου ισχυρισμού, με την οποία επιχειρείται να αποδειχθεί η ύπαρξη ζημίας και αιτιώδους συνάφειας. Δεδομένου ότι η αγωγή είναι αβάσιμη, παρέλκει η απόφαση επί του ζητήματος αν οι αξιώσεις των εναγουσών έχουν παραγραφεί (πρβλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1961, 14/60, 16/60, 17/60, 20/60, 24/60, 26/60, 27/60 και 1/61, Meroni κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, EU:C:1961:16, σ. 617).

Επί των δικαστικών εξόδων

75 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι ενάγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την ASL Aviation Holdings DAC και την ASL Airlines (Ireland) Ltd στα δικαστικά έξοδα.

Παπασάββας da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 23 Φεβρουαρίου 2022.

(υπογραφές)